

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XX. Iosephus longo viarum amfractu exoptat expediri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XX.

Iosephus longo viarum amfractu
exoptat expediri.

1. Ioseph ubi panem Ierosolymam attigit, puerum non offendit.
2. In novos labores revolvitur.
3. Queritur se quasi labyrintho implicari.
4. Inde B. Virginis ope gestit explicari.

IN varias Ioseph mens scinditur anxia curas,
 Donec Iessera iam stitit aere gradum.
 Ut stetit ad templum, sustollens lumina caelo,
 Hæc, ait, ara noui carcer agonis erit.
 Nullus enim paret puer hic, vbi plurima balat
 Agna; sed hic vnus quem sequor, agnus abest.
 Hoc pius ille puer, quo nemo suauior, eheu!
 Sustineret hanc Matri soluit an ergo fidem?
 At pueri blandos vt suauier vduis ocellos;
 Quamlibet inmensas haud piget ire vias.
 Stat Solymos campos, camposque Pharanidos ora,
 Metiri rapido vasta per arua gradu.
 Ite pedes, oculique, puer vacat, ite salutem
 Quarite; quærentes præmia certa manent.
 Est aliquid propiore gradu tetigisse Tonantem,
 Quis scit an his oculis hausero dulce iubar?
 Si nihil hic aliud, vigil hæc indago salutis;
 Tessera securi semper amoris erit.
 Nil crudum Borean, & ouantem turbine Caurum
 Demoror, aut plunijs nubila færa notis.
 Dum pia cœpta premo, mihi turbo serena fit aura:
 Cura vadat curis, spes vbi certa salus:

Si modo

Si modò certa salus, mihi sit via cœca salutis.
 Mille pererro vias, nec tamen vna via est.
 Scilicet ille graui qui sit via certa labori,
 Immemor ipse sui dum fugit, error abit.
 Sed labyrinthon inextricabilis implicat error,
 Quem fugiens dubio tramite trames obit.
 Quis dabit obliquos vaga quâ trahit orbita flexus,
 Expediam celerem plana per arua fugam?
 Ne qua gradum cæcis ambages fallat arenis,
 Neu sequar incertis certa pericla vijs.
 Tu mihi sis Virgo fictâ sub imagine veri,
 Quod fuit erranti dux Ariadna viro.
 Quo regat errabunda rubens vestigia filum;
 Huc mihi purpureâ stamina nenda colu:
 Et labyrinthæa deduc ambage viarum,
 Suadet amor, suadet natus amore dolor.
 Sed quid opus stamen, vel stamine rextilis index?
 Quæ micat ex oculis, lux mihi stamen erit.
 Aureus hinc radius densas qui persecat vmbas,
 Gnostiados filo dux magè fidus erit. (a)
 Annus vel tantum, Dux ibis, & ibit ab vno
 Trama micans oculo, quæ mea cœpta regat:
 Quin & purpureo IESV me stamine duces,
 Quod tua Virgineo sanguine vita trahit.
 Hæc via certa meo ni meta sit apta labori:
 Panem Deum réperit, quem benè quærit amor.

(a) *Ariadna Minois Regis filia Theseum labyrintho involutum, ductu filii euoluit.*

ELEG. 21.